

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612206411
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612206411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejsťrika, JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F. C., nar. XX. X. XXXX a S., nar. XX. X. XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov, matky J. F., nar. XX. X. XXXX, bytom Q. S., R. V. XX a otca S. F., nar. X. X. XXXX, bytom B. C. XX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 10P/94/2012-51 zo dňa 18. októbra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši zamietol návrh matky na zvýšenie výživného.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 8P/15/2012 zo dňa 14. 3. 2012) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote matka maloletých detí. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvostupňový súd pri rozhodovaní vôbec neprihliadol na tú skutočnosť, že otec sa v mesiaci máj vysťahoval zo spoločnej domácnosti a z tohto dôvodu musí znášať všetky náklady v súvislosti so starostlivosťou o domácnosť sama. Otec má oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu aj vyšší príjem, čo súd takisto pri rozhodovaní nezohľadnil.

Otec vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na to, že mal záujem s matkou vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo s tým, že bol ochotný nehnuteľnosť, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, odpredať, uhradiť záväzky voči banke a zvyšné finančné prostriedky rozdeliť. O takéto riešenie matka ale záujem nemala, a preto ich vzniknutá situácia zaťažuje obidvoch. V spoločnej domácnosti s matkou žije aj jej priateľ a tak by sa aj on mal podieľať na nákladoch súvisiacich s bývaním a stravovaním.

Kolíznym opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade ak od poslednej úpravy výživného dôjde medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel.

K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletých detí) v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovania nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a podobne, ale aj na strane povinného (v tomto prípade otca) v dôsledku rozšírenia, resp. zúženia okruhu vyživovaných osôb, zvýšenia, resp. odôvodneného poklesu jeho príjmu a podobne. Súd rozhodujúci o novej zmenenej vyživovacej povinnosti je povinný vždy porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú tu v čase nového rozhodnutia, ale už nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takomto prípade by išlo o neprípustnú reparáciu už právoplatného rozhodnutia. Je potrebné zdôrazniť i tú skutočnosť, že musí sa vždy jednať o zmenu pomerov, ktorá je trvalého charakteru, a preto i od rozhodnutia súdu by mala uplynúť primeraná doba, lebo len vtedy možno konštatovať, že sa tu jedná o zmenu trvalého charakteru tak ako to má na mysli zákon.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností potom prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal, či od poslednej úpravy došlo na strane účastníkov k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodne určeného výživného. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh matky zamietol.

Už len s prihliadnutím na skutočnosť, že výživné bolo naposledy určené v marci 2012, možno konštatovať, že na strane maloletých detí nemohlo dôjsť k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom.

Pokiaľ matka poukazovala na tú skutočnosť, že otec sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, na túto okolnosť nemohol ani odvolací súd prihliadnuť, nakoľko táto nespôsobuje zmenu pomerov na strane maloletých detí. Už pri pôvodne určenom výživnom súd prihliada na to, že rodič, ktorému je dieťa zverené do výchovy, musí z takto určeného výživného uhradiť všetky potreby maloletého dieťaťa, t.j. aj náklady spojené s bývaním. Pokiaľ otec býval v spoločnej domácnosti, je logické, že si musel hradiť svoje náklady sám a ak sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval, logicky došlo i k zníženiu nákladov spojených s užívaním spoločnej domácnosti (napr. náklady na vodu, energie a podobne) a je len na rodičoch, aby si navzájom vyporiadali svoje majetkové vzťahy v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníctvom.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo sa jednalo o konanie vo veci maloletých detí, kde súd môže začať takéto konanie i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.